

Bilag 3

Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)¹⁾, særlig artikel 53a, litra a), og ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 85/611/EØF indeholder adskillige og ofte sammenkædede definitioner, der vedrører de aktiver, der kan investeres i af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (herefter benævnt »investeringsinstitutter«), herunder en definition af »værdipapirer« og en definition af »pengemarkedsinstrumenter«.

(2) Siden vedtagelsen af direktiv 85/611/EØF er udvalget af finansielle instrumenter, der handles på de finansielle markeder, vokset betydeligt, hvilket har ført til usikkerhed med hensyn til, om bestemte kategorier af finansielle instrumenter falder ind under disse definitioner. Usikkerheden omkring anvendelsen af definitionerne giver anledning til divergerende fortolkninger af direktivet.

(3) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af direktiv 85/611/EØF, bistå medlemsstaterne med at udvikle en fælles forståelse af, om et investeringsinstitut kan investere i en bestemt kategori af aktiver, og sikre, at definitionerne forstås på en måde, der er i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for direktiv 85/611/EØF, såsom principperne vedrørende risikospredning og risikobegrænsning samt investeringsinstitutternes evne til at indløse deres andele på forlangende af ihæندهaverne og til at beregne nettoværdien af deres aktiver ved udstedelse eller indløsning af andele, er det nødvendigt at tilbyde de kompetente myndigheder og markedsdeltagerne en større grad af sikkerhed i

denne henseende. Større sikkerhed vil også kunne medvirke til at få meddelelsesproceduren for den grænseoverskridende spredning af investeringsinstitutter til at fungere bedre.

(4) Præciseringerne i dette direktiv medfører ikke i sig selv nye adfærdsmæssige eller operationelle forpligtelser for de kompetente myndigheder eller markedsdeltagerne. Det er ikke hensigten at opstille en udtømmende liste over finansielle instrumenter og transaktioner, men snarere at klarlægge nogle basale kriterier, der kan benyttes til at bestemme, om en given kategori af finansielle instrumenter er omfattet af de forskellige definitioner eller ej.

(5) Spørgsmålet om, hvorvidt et bestemt aktiv kan komme på tale for et investeringsinstitut, bør ikke kun vurderes på grundlag af, hvorvidt det falder ind under de i dette direktiv afklarede definitioner, men også på grundlag af de øvrige krav i direktiv 85/611/EØF. De kompetente nationale myndigheder kan gennem Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR) arbejde sammen for at udvikle fælles metoder til den praktiske og løbende anvendelse af disse præciseringer inden for rammerne af deres tilsynsforpligtelser, navnlig i sammenhæng med andre krav, som stilles i direktiv 85/611/EØF, f.eks. kontrol- eller risikostyringsprocedurer, og de skal sikre, at produktpasset fungerer korrekt.

(6) I direktiv 85/611/EØF defineres værdipapirer udelukkende ud fra en formel juridisk synsvinkel. Definitionen af værdipapirer kan derfor anvendes på et bredt spektrum af finansielle produkter med forskellige kendetegn og varierende grader af likviditet. For hvert af disse finansielle produkter bør det sikres, at der er overensstemmelse mellem definitionen af værdipapirer og de øvrige bestemmelser i direktivet.

(7) Fonde af den lukkede type (closed end funds) udgør en kategori af aktiver, der i direktiv 85/611/EØF ikke udtrykkeligt er nævnt som et aktiv, der kan komme på tale for et investerings-